

zondag 6 september 2026, 10:00 uur

Ps. 66: 6, 7

Sela - Als ik naar de bergen kijk (muziekgroep)

LvdK 436: 6

KOPW 149 / Ja is ja (muziekgroep)

1 Samuel 14: 16 - 19, 14: 23 - 27, 14: 35 - 48

Tekst: 1 Samuel 14: 18a - 19b

Ps. 32: 4, 5

Ps. 33: 7, 8, 9

WKL 195 (muziekgroep)

Ps. 66: 6, 7

Gij die God vreest, ik zal u spreken
van al wat aan mij is geschied.

Nauw richtte ik tot Hem mijn smeken,
of in mijn hart was reeds een lied.

Zou God mij hebben willen horen,
wanneer ik onrecht had beraamd?

Maar Hij nam mijn gebed ter ore,
Hij heeft mijn bidden niet beschaamd.

De naam des Heren zij geprezen!

Hij, die getrouw is en nabij,
heeft mijn gebed niet afgewezen.

De Heer is goed geweest voor mij.

Sela - Als ik naar de bergen kijk (muziekgroep)

Als ik naar de bergen kijk,
het pad dat ik moet gaan,
dan voel ik mij een kwetsbaar mens.
Waar komt mijn hulp vandaan?

Als ik naar de bergen kijk,
de diepte van het dal,
dan voel ik mij een kwetsbaar mens.
Wie vangt mij als ik val?

Onze Heer die alles maakte,
de schaduw op ons pad,
blijft met ons verbonden.
Hij waakt bij elke stap.
Onze Heer die alles maakte,
beschermmer voor altijd.
Waar wij gaan en komen,
Hij blijft in eeuwigheid.

Wie wijst mij de weg omhoog
als mij het zicht ontbreekt?
Wie ziet mij als ik zoekend ben
naar wat mij richting geeft?

Wie gaat met mij door het dal,
het donkerst van de nacht?
Wie hoort mij als ik roep om hulp?
Wie geeft mij nieuwe kracht?

Onze Heer die alles maakte,
de schaduw op ons pad,
blijft met ons verbonden.
Hij waakt bij elke stap.
Onze Heer die alles maakte,
beschermmer voor altijd.
Waar wij gaan en komen,
Hij blijft in eeuwigheid.
Onze Heer die alles maakte,
de schaduw op ons pad,
blijft met ons verbonden.
Hij waakt bij elke stap.
Onze Heer die alles maakte,
beschermmer voor altijd.
Waar wij gaan en komen,
Hij blijft in eeuwigheid.

LvdK 436: 6

Hoe 't geweten spreekt in mij,
hoe de wet mij aan wil klagen,
Die mij oordeelt, spreekt mij vrij,
Hij heeft zelf mijn schuld gedragen,
en mijn zonden weggedaan:
Jezus neemt de zondaars aan.

KOPW 149 / Ja is ja (muziekgroep)

Ja is ja, nee is nee.

Beloofd is beloofd:

Jezus wil je helpen
als jij in Hem gelooft.

Ja is ja, nee is nee.

Beloofd is beloofd:

Jezus wil je helpen
als jij in Hem gelooft.

Hij is een God van liefde,
Hij houdt heel veel van jou.
Hij zal je nooit verlaten
want Hij is altijd trouw.

Ja is ja, nee is nee.

Beloofd is beloofd:

Jezus wil je helpen
als jij in Hem gelooft.

Ja is ja, nee is nee.

Beloofd is beloofd:

Jezus wil je helpen
als jij in Hem gelooft.

Ook wij moeten dit leren
om altijd trouw te zijn,
en doen wat wij beloven;
dat geldt voor groot en klein.

Ja is ja, nee is nee.
Beloofd is beloofd:
Jezus wil je helpen
als jij in Hem gelooft.
Ja is ja, nee is nee.
Beloofd is beloofd:
Jezus wil je helpen
als jij in Hem gelooft.

Ja is ja, nee is nee.
Beloofd is beloofd:
Jezus wil je helpen
als jij in Hem gelooft.
Jezus wil je helpen
als jij in Hem gelooft.
Jezus wil je helpen
als jij in Hem gelooft.

1 Samuel 14: 16 - 19, 14: 23 - 27, 14: 35 - 48

Saul verslaat de Filistijnen

16 Toen nu de schildwachten van Saul te Gibeon in Benjamin zagen dat – zie – de troepenmacht *van de Filistijnen van angst* weggesmolten was en heen en weer liep,

17 zei Saul tegen het volk dat bij hem was: Stel toch een onderzoek in en kijk wie er van ons weggegaan zijn. Zij stelden een onderzoek in, en zie, Jonathan en zijn wapendrager waren er niet.

18 Toen zei Saul tegen Ahia: Breng de ark van God hierheen. Want de ark van God was in die dagen bij de Israëlieten.

19 En het gebeurde, terwijl Saul nog tot de priester sprak, dat het rumoer dat er in het leger van de Filistijnen was, gaandeweg toenam. Toen zei Saul tegen de priester: Laat

maar achterwege.

23 Zo verlost de HEERE Israël op die dag.

De eed van Saul

Het leger trok tot voorbij Beth-Aven,

24 en van de mannen van Israël werd op die dag veel gevergd, want Saul had het volk bezworen: Vervloekt is de man die vóór de avond voedsel tot zich neemt, voordat ik mij aan mijn vijanden gewroken heb! Daarom gebruikte heel het volk geen voedsel.

25 En heel het volk kwam in een bos; daar was honing op een veld.

26 Toen het volk in het bos kwam, zie, daar vloeide honing; maar niemand bracht zijn hand naar zijn mond, want het volk was bevreesd voor de eed.

27 Maar Jonathan had het niet gehoord, toen zijn vader het volk bezworen had. Hij stak de punt van de stok die in zijn hand was, uit en doopte hem in een honingraat. Daarop bracht hij zijn hand naar zijn mond en stonden zijn ogen *weer* helder.

35 Toen bouwde Saul een altaar voor de HEERE; dit was het eerste altaar dat hij voor de HEERE bouwde.

36 Daarna zei Saul: Laten wij vannacht de Filistijnen achternatrekken, hen plunderen totdat het morgen licht wordt en niet één man onder hen overlaten. Zij zeiden: Doe alles wat goed is in uw ogen. Maar de priester zei: Laten wij hier tot God naderen.

37 Toen vroeg Saul aan God: Zal ik de Filistijnen achternatrekken? Zult U hen in de hand van Israël overgeven? Maar Hij antwoordde hem die dag niet.

38 Toen zei Saul: Alle leiders van het volk moeten hierheen komen, en te weten zien te komen waarin deze zonde van vandaag bestaat.

39 Want zo *waar* de HEERE leeft, Die Israël verlost, al was het mijn zoon Jonathan, hij zal zeker sterven. Maar van heel het volk was er niemand *die* hem antwoordde.

40 Verder zei hij tegen heel Israël: U moet aan de ene kant gaan staan, en ik en mijn zoon Jonathan moeten aan de andere kant gaan staan. Toen zei het volk tegen Saul: Doe wat goed is in uw ogen.

41 Saul sprak tot de HEERE, de God van Israël: Toon de onschuldige. Toen werden Jonathan en Saul aangewezen, en het volk ging *vrij* uit.

42 Toen zei Saul: Werp *het lot* tussen mij en mijn zoon Jonathan. Toen werd Jonathan aangewezen.

43 Saul zei tegen Jonathan: Vertel mij wat je gedaan hebt. Toen vertelde Jonathan het hem, en zei: Ik heb maar een beetje honing gebruikt met de punt van de stok die ik in mijn hand had; zie, *hier* ben ik, moet ik sterven?

44 Toen zei Saul: God mag *zó* en nog veel erger *met mij* doen. Voorzeker, Jonathan, jij moet zeker sterven.

45 Maar het volk zei tegen Saul: Zou Jonathan moeten sterven, die deze grote verlossing in Israël bewerkt heeft? Geen sprake van! Zo *waar* de HEERE leeft, er zal geen haar van zijn hoofd op de aarde vallen! Want hij heeft *dit* vandaag met Gods *hulp* gedaan. Zo verloste het volk Jonathan, zodat hij niet hoefde te sterven.

46 Saul staakte de achtervolging van de Filistijnen, en de Filistijnen trokken naar hun *woon* plaatsen.

Nageslacht van Saul

47 Saul nam het koningschap over Israël op zich en streed tegen al zijn vijanden rondom: tegen Moab, tegen de Ammonieten, tegen Edom, tegen de koningen van Zoba en tegen de Filistijnen. Overal waar hij heen ging, bracht hij straf.

48 Hij verrichtte krachtige daden; hij versloeg Amalek en redde Israël uit de hand van de plundersaars.

Tekst: 1 Samuel 14: 18a - 19b

18 Toen zei Saul tegen Ahia: Breng de ark van God hierheen. Want de ark van God was in die dagen bij de Israëlieten.

19 En het gebeurde, terwijl Saul nog tot de priester sprak, dat het rumoer dat er in het leger van de Filistijnen was, gaandeweg toenam. Toen zei Saul tegen de priester: Laat maar achterwege.

Ps. 32: 4, 5

Gij zijt mij, HEER, ter schuilplaats in gevaren;
Gij zult mij voor benauwdheid trouw bewaren;
G' Omringt me, daar Gij mij in ruimte stelt,
Met blij gezang, dat mijn verlossing meldt.
Mijn leer zal u, o mens, naar't recht doen hand'len,
En wijzen u den weg dien gij zult wand'len;
Ik zal u trouw verzellen met mijn raad,
Terwijl mijn oog op u gevestigd staat.

Wil toch niet stug, gelijk een paard, weerstreven,
Of als een muil, door domheid voortgedreven;
Gebit en toom, door 's mensen hand bestierd,
Beteug'len 't woest en redeloos gediert';
Laat zulk een dwang voor u niet nodig wezen;
Wie God verlaat, heeft smart op smart te vrezen;
Maar wie op Hem vertrouwt, op Hem alleen,
Ziet zich omringd met Zijn weldadigheên.

Ps. 33: 7, 8, 9

De grote Schepper aller dingen
Ziet, uit het ongenaakbaar licht,
Het gans gedrag der stervelingen;
Niets is bedekt voor Zijn gezicht.
Uit Zijn vaste woning,
Waar Hij heerst als Koning,
Waar Zijn lof, Zijn eer,
Klinkt door al de bogen,
Zien Zijn Godd'lijk' ogen
Op al 't mensdom neer.

't Is God, aan tijd noch plaats verbonden,
Wiens toezicht over alles gaat;
Die't harte vormt en kan doorgronden;
Die aller werken gadeslaat.
Schilden, bogen, dolken,
Dappre oorlogsvolken,
Wijsheid, moed noch kracht,
Kunnen ooit in 't strijden,
Enig vorst bevrijden,
Zonder 's HEEREN macht.

Het briesend paard moet eind'lijk sneven,
Hoe snel het draav' in 't oorlogsveld;
't Kan niemand d' overwinning geven;
Zijn grote sterkte baat geen held.
Neen, de HEER der heren
Doet ons triumferen;
Hij, geducht in macht,
Slaat elk gunstig gade,
Die op Zijn genade
In benauwdheid wacht.

WKL 195 (muziekgroep)

Heilige Geest van God, vul opnieuw mijn hart.
Heilige Geest van God, vul opnieuw mijn hart.
Vul mij opnieuw, vul mij opnieuw.
Heilige Geest, vul opnieuw mijn hart.